

РЕШЕНИЕ

№ 5508

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4182** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124б, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от БСБ О. Е., [ЕИК], със седалище [населено място], [улица], ет.2, ап.5, представлявано от Г. В. Б. чрез адв.П. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-3000-142/32-87771/16.03.2022 г., издадена от директора на ТД "Митница П." на Агенция "Митници".

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон. Същата се явявала несъразмерно тежка спрямо нарушението. Изложени са съображения за липса на мотиви в процесната заповед, като единствения такъв било издаденото наказателно постановление. Не ставало ясно, при определяне на срока на ПАМ за запечатване на обекта какви са мотивите на органа да определи едномесечния срок за запечатване. Не били съобразени характера и значимостта на охраняваните обществени отношения при определяне продължителността на срока. Претендира се присъждане на разноски, за които е представен списък.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател, редовно призовано не се представлява.

Ответникът, чрез юрисконсулт, оспорва жалбата в депозирани писмени бележки излага становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното от фактическа страна:

Срещу БСБ О. Е. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 182/27.10.2022 г. ТД Митница П. за извършено нарушение на чл. 52 ал.1 т.1 ЗАДС вр.чл.77 , ал. 2 ЗАДС и чл.58 ал.3 от ППЗАДС,като за данъчен период м. Май 2021г е избегнало пълно обезпечаване на акциз в размер на 408948,64лв,а възникналото задължение за акциз по подадената за същия период данъчна декларация е предадено за събиране в ТД на НАП по изп. Дело №[ЕИК]/2021г,с което е осъществило състава на чл.123а ал.2 от ЗАДС. Въз основа на съставения акт е издадено Наказателно постановление № 376/2021 г. от 04.03.2022г, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 817897,28лв лв. и на основание чл. 124а, ал. 1 ЗАДС, същото е лишено от правото да упражнява търговска дейност в търговски обект – [населено място],ПК 4600,УПИ Х-6404,кв.84,Индустриална зона ,Петролна база, за срок от един месец.

Според описанието на нарушението в наказателното постановление за данъчен период м. Май 2021г дружеството е избегнало пълно обезпечаване на акциз в размер на 408948,64лв,а възникналото задължение за акциз по подадената за същия период данъчна декларация е предадено за събиране в ТД на НАП по изп. Дело №[ЕИК]/2021г,с което е осъществило състава на чл.123а ал.2 от ЗАДС.Причина за това се явявало обстоятелството,че приетата на 13.10.2020г банкова гаранция от 05.10.2020г,издадена от П. АД в размер на 500 000 лв не обезпечава заплащането на дължимия акциз,тъй като тя послужила за погасяването на възникналите задължения ,удостоверени с данъчни декларации от 12.04.2021г и от 12.05.2021г.Представената банкова гаранция от И. АД № 51-470/4582 от 08.09.2016г и анекса към нея от 30.05.2019г за сумата от 500 000 лв е изтекла на дата 30.05.2020г,поради което и към м. Май 2021г дружеството е декларирало по големи задължения за заплащане на акциз,отколкото е обезпечило с представената банкова гаранция от П. АД.

На 16.03.2022 г. от директора на ТД "Митница П." на Агенция "Митници" е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-3000-142/32-87771/16.03.2022 г., с която на основание чл. 124б, ал. 1 и, ал. 2 ЗАДС, чл. 124в, ал. 1 с.з. е разпоредено налагане на принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект" по отношение на обект - [населено място],ПК 4600,УПИ Х-6404,кв.84,Индустриална зона ,Петролна база, стопанисван от дружеството - жалбоподател, за срок от един месец, считано от датата на връчване на заповедта и е забранен достъпа до търговския обект за срок от един месец, след изтичане на 24 часа от връчването на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 124б, ал. 2 ЗАДС принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождението на обекта. Процесната заповед е издадена от директор на ТД "Митница П." на Агенция "Митници", поради което съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган. Спазена е формата (писмена) като заповедта съдържа всички необходими реквизити

по чл. 59, ал. 2 АПК.

Неоснователно е възражението, направено с жалбата, за липса на фактически и правни основания в заповедта. Фактическите основания за издаване на административния акт са задължителен реквизит на акта, съставлявайки неговите мотиви, и следва да бъдат посочени, за да се прецени съотносимостта им към правното основание. В случая мотивите за издаването на оспорената заповед се съдържат в съдържанието на наказателно постановление № 376/2021 г., към което изрично препраща оспорената заповед, и което е част от административната преписка. В този смисъл е и тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд на Република България. Посоченото тълкувателно решение допуска мотивите към административния акт да бъдат изложени и отделно от самия акт в друг документ, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Такъв документ е именно издаденото наказателно постановление, което е посочено в заповедта. Излагането на фактически и правни основания в административния акт е от съществено значение, тъй като само по този начин както адресатът на акта, така и съдът при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност, могат да установят кои са конкретните факти, въз основа на които административният орган е счел, че следва да упражни предоставените му властнически правомощия. В случая тези фактически основания се установяват чрез препращането към процесното наказателно постановление, чието съдържание е известно на лицето и е част от преписката, респ. известно е и на съда.

Неоснователно е възражението, че липсват мотиви относно срока на прилагане на мярката. Разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 ЗАДС при налагане на административно наказание по чл. 124а се прилага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец, а при повторно нарушение - за срок от 2 до 6 месеца. В случая срокът е законоустановен и не зависи от преценката на административния орган. В случая органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да предприеме описаните в закона действия, без право на преценка относно продължителността на мярката. Преценката, която органът е оправомощен да направи касае случаите на повторно нарушение, в които мярката се прилага за срок от 2 до 6 месеца, като едва в този случай органът ще дължи произнасяне с нарочни мотиви относно продължителността на срока. Конкретният случай не е такъв. Касае се за първо нарушение, при което органът е обвързан със срока, посочен в закона, а именно един месец.

Останалите възражения за липса на мотиви също са неоснователни, доколкото са ирелевантни към процесната ПАМ. В случая правното основание за прилагане на ПАМ е нарушение на извършено нарушение на чл. 52 ал.1 т.1 ЗАДС вр.чл.77 , ал. 2 ЗАДС и чл.58 ал.3 от ППЗАДС,като за данъчен период м. Май 2021г е избегнало пълно обезпечаване на акциз в размер на 408948,64лв,а възникналото задължение за акциз по подадената за същия период данъчна декларация е предадено за събиране в ТД на НАП по изп. Дело №[ЕИК]/2021г,с което е осъществило състава на чл.123а ал.2 от ЗАДС,към който препраща разпоредбата на чл.124 а ал.1 от ЗАДС. Нормата е императивна. Принудителната административна мярка се налага задължително при извършено административно нарушение, за което е наложено административно наказание по съответния ред. В случая административният орган действа при обвързана компетентност. Посочената законова предпоставка е била налице. На дружеството е наложено административно наказание за административно нарушение

с НП. При налагане на административната принудителна мярка органът не може да извършва контрол за законосъобразност на НП. Административнонаказателната отговорност е самостоятелна и защитата по нея се осъществява по друг ред..

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на процесната заповед. Същата е в съответствие и с материалния закон.

Извън предмета на настоящото производство е законосъобразността на процесното наказателно постановление, тъй като настоящият съдебен състав няма правна възможност да упражни косвен контрол върху правораздавателния акт, какъвто е наказателното постановление, подлежащо на съдебен контрол по реда на чл. 59, ал. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), в който случай компетентен да се произнесе е районният съд. Предвид наличието на извършено административно нарушение, констатирано и санкционирано по съответния ред, независимо дали същото се обжалва към настоящия момент или не, то съдът приема, че са налице предпоставките за издаване на процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Предвид изложеното дотук съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на БСБ О. Е.,[ЕИК], със седалище [населено място], [улица],ет.2,ап.5, представлявано от Г. В. Б. чрез адв.П. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗТД-3000-142/32-87771/16.03.2022 г., издадена от директора на ТД "Митница П." на Агенция "Митници".

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: